

„Moje soukromí-Neřoukat!,Nešťourat!“

Začnu pár citáty o soukromí:

Sen je součástí našeho soukromí. Je cosi zvláštního v tom, sdílet své soukromí s lidmi, které milujeme. Je to pouze další způsob, jak se dát druhým poznat.

LEO BUSCAGLIA

Velká literatura vznikla díky nedokonalosti policie. Spisovatelé museli psát, aby se vědělo o jejich soukromí.

GABRIEL LAUB

Bylo jednou takové okno.To okno mělo rám, který držel celé okno dohromady.Mělo skla,aby ten rám vyplnily.A hlavně mělo záclonku,aby se dovnitř nikdo nemohl podívat.Takže rám byl život,skla duše a záclonka soukromí.Soukromí.To je to nejcennější co máme a kromě našich nejbližších by ho nikdo neměl znát.Je to jenom naše,náš život.Pro mě osobně je soukromí velmi důležité,protože si v něm žiji svůj život a nechci,aby o něm všichni věděli.Je jenom na mě,komu záclonku poodhalím,aby se mohl podívat dovnitř.Samozřejmě se jinak soukromí udržuje na malé vesnici,ve velké rodině nebo v jakékoliv jiné,malé komunitě(sekty apod).Ale pořád by jsme si měli aspoň maličko soukromí a tajemství nechat jen pro sebe a nikomu to pomyslné okýnko do našeho života neotvírat.S tím souvisí i otázka,zda bysme si měli soukromí vážit.Rozhodně,soukromí souvisí s intimitou a bezpečím.A intimita je jen naše a neměli bychom ji ztratit a hlavně dávat ji jen lidem, kterým opravdu důvěřujeme,tak aby nám to okýnko neporušili ani aby se vloupali dovnitř.

Nejvíce si asi soukromí neváží ti, kteří o něm nic nevědí anebo jim to dělá dobře. Že je každý zná, každý ví co dělají nebo zneužívají soukromí druhých. Ano, myslím tím i bulvár. To je asi nejjasnější případ porušování a zasahování do soukromí člověka. Novináři vůbec nerespektují soukromí těch, kteří si nepřejí být na obdiv všem.

Soukromí obyčejných lidí se ale asi nejvíce porušuje prostřednictvím internetu, jak o tom všude slyším. Já osobně si myslím, že je každého věc jestli si fotku na svou stránku dá nebo nedá. S tím ale souvisí to, že ti lidé by měli být poučení o tom, co to vlastně dělají a myslím si, že to je největší chyba naší společnosti. Že se o soukromí nemluví. Proč si ho máme chránit. Chtělo by to nějakou kampaň, která by tyhle věci osvětlila i školákům, ale i jejich rodičům. Třeba ve školách, na internetu, ale ne v publicistickém pořadu na nějakém zpravodajském kanále. Na to se asi příliš mladých lidí, kteří by to měli především vědět, nedívá.

A poslední otázka, jak si dodržuji uchování soukromí já? To nejcennější uchovávám jen v mé mysli, což je vlastně tajemství, a nedávám a nedám ho nikdy nikomu. To obecnější zná rodina a nejbližší kamarádi, o kterých vím, že moje soukromí nezneužijí. A to soukromí na kterém by mi vůbec nezáleželo, klidně řeknu všem. Na internetu, všem kamarádům, ve škole. Ale to už by potom nebylo soukromí.

Takže vždy, když budete říkat něco o sobě. Myslete na okno, které se při každém vašem slově otevírá čím dál tím více a víc a víc lidí se do něho může podívat. Nebo to chcete?